

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 4C/262/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414220817
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kornélia Harcsová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2017:4414220817.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky sudkyňou Mgr. Kornéliou Harcsovou v spore žalobcu: G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., P. J. XX, proti žalovaným: 1/ W. X. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., D. XX, 2/ G. R. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., D. XX, 3/ W. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., D. XX, v zastúpení: JUDr. Robert Sivák, advokát so sídlom Nové Zámky, Pod lipami 80, o zaplatenie 1956,00 eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovaní v 1/ až 3/ rade **m a j ú** nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca žalobou z 27.10.2014 sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1/ až 3/ rade na zaplatenie sumy 1956,00 eur. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanými bývali v tom istom bytovom dome, mal s nimi dobré vzťahy, ktoré sa naštrobili kvôli tomu, že žalovaný začali kŕmiť túlavé mačky, s čím žalobca nesúhlasil.

2. Dňa 07.08.2012 ho žalovaní obvinili z toho, že utýral a zabil mačku, vraj ho videli, že tento čin vykonal, preto podali na neho trestné oznámenie, na základe ktorého bol trestným rozkazom odsúdený na peňažný trest, voči čomu podal odpor a nakoniec bol rozsudkom Krajského súdu v Nitre oslobodený z pod obžaloby, pretože nebolo preukázané, že spáchal skutok, ktorý mu bol daný za vinu.

3. V trestnom konaní si zvolil advokáta, pretože nemá právnické vzdelanie a stále tvrdil, že je nevinný, z toho dôvodu splnomocnil I. R. J. na svoje zastupovanie na základe plnomocenstva z 08.10.2012. Titulom právneho poradenstva a právnych služieb poskytnutých I. J. mu vyplatil celkove sumu 1956,00 eur, a to dňa 15.08.2012 sumu 600,00 eur, dňa 29.10.2012 sumu 300,00 eur, dňa 11.07.2013 sumu 300,00 eur, dňa 18.09.2013 sumu 156,00 eur, dňa 28.01.2014 sumu 300,00 eur a dňa 18.02.2014 sumu 300,00 eur. Ak by ho žalovaní neboli krivo obvinili, tieto náklady mu nevzniknú. Okrem toho mal aj iné náklady, pretože sa musel presťahovať na iné miesto, bol medializovane vyhlásený za darebáka, ale za toto si náhradu neuplatňuje.

4. Žalovaní v 1/ až 3/ rade vo svojom písomnom vyjadrení uviedli, že so žalobou nesúhlasia, nárok uplatnený žalobcom neuznávajú, pretože sa v trestnej veci žalobcu nejednalo o prípad povinnej obhajoby a ani mu nebol ustanovený obhajca, žalobca si sám na ochranu svojich práv zvolil obhajcu z radov advokátov, preto je povinný znášať sám všetky náklady spojené s obhajobou. Pokiaľ sa žalobca domnieva, že boli porušené jeho práva v trestnom konaní, má právo sa domáhať ochrany v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z.

5. Žalovaná v 1/ rade na pojednávaní uviedla, že si splnila len občiansku povinnosť, pretože žalobca ich niekoľko týždňov predtým napádal a osočoval kvôli chovaniu mačiek, a to nielen kvôli štyrom domácim mačkám, ale aj kvôli tomu, že spolu s rodičmi krmila túlavé mačky. Pani na mestskom úrade jej povedala, že majú žalobcu sledovať a zapisovať si čo a kedy robí, tak od začiatku júla 2012 dokumentovali správanie žalobcu. Trestné oznámenie na neho nepodávali, pretože sú slušní ľudia, ale natáčali aj jeho chovanie na kameru. Žalobca vyhodil krmivo pre mačky. Dňa 07.08.2012 počula zvláštny krik, išla si overiť, čo sa stalo, a našla zavesenú mačku na strome, tam kde mali krmivo a usúdila, že to bol žalobca, lebo jej rodičia ho videli a musel to byť on a videla jeho auto ako odchádza. Tieto skutočnosti uviedla aj v trestnom konaní a aj na polícii.

6. Žalovaná v 2/ rade potvrdila výpoveď žalovanej v 1/ rade ohľadne správania žalobcu, a dňa 07.08.2012 sedela na balkóne s manželom, počula rev mačky, nevidela, čo sa stalo, ale potom videla žalobcu odchádzať, tak usúdila, že to bol žalobca, ktorý mačku zabil, pretože žalobca povedal, že musia mačky zmiznúť a vyhrážal sa im a dňa 07.08.2012 to bolo len pokračovanie v tomto jeho správaní. Žalobca napadol aj jej manžela.

7. Výsluchom žalovaného v 3/ rade boli potvrdené výpovede žalovaných v 1/ a 2/ rade. Dňa 07.08.2012 fajčil na balkóne, videl, že žalobca mačku zabil, potom nasadol do auta a keď sa žalobca spýtal, prečo to urobil, tak žalobca mu vrazil päťou do tváre, preto zavolať políciu.

8. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 11.05.2015, ktorým žalobe v plnom rozsahu vyhovel. Tento rozsudok napadli včas odvolaním žalovaní, Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 6Co/444/2015-53 zo dňa 31.03.2016 zrušil rozsudok prvoinštančného súdu. Súdu vytykal, že nie je zrejmé z čoho súd pri rozhodovaní vo veci samotnej vychádzal, či suma, ktorá bola žalobcovi prisúdená pozostáva z úkonov advokáta a či boli úkony advokáta reálne vykonané za účelom uplatnenia práv žalobcu v trestnom konaní.

9. Súd doplnil dokazovanie v zmysle rozhodnutia odvolacieho súdu, na čo žalobca doložil faktúry, vystavené I. R. J. za poskytnuté právne služby, ako aj vypočul strany sporu na pojednávaní, pričom žiadna zo strán nemala žiadne pripomienky ani návrhy vo veci samej okrem tých, ktoré už boli v konaní uplatnené.

10. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom strán sporu, ako aj oboznámením sa písomnými dôkazmi, a to: žalobou, predžalobnými výzvami zo 14.08.2014, podaciami lístkami, príjmovými pokladničnými dokladmi č. 5596271, č. 5596261, č. 7841472, č. 7841433, č. 7841484, č. 7841446, vyjadrením JUDr. Siváka z 30.01.2015, plnomocenstvami, vyjadrením žalobcu z 09.03.2015, rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 4C/262/2014-35 zo dňa 11.05.2015, odvolaním žalovaných zo 17.07.2015, vyjadrením žalobcu k odvolaniu zo 17.08.2015, oznámením z 13.08.2015, žiadosťou o oznámenie zo 07.08.2015, uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 6Co/444/2015-53 z 31.03.2016, špecifikáciou žaloby z 01.06.2016, faktúrami č. 29/2014, č. 15/2014, č. 91/2013, č. 63/2013, č. 121/2012, č. 97/2012, dodatkom ku špecifikácii nárokov z 09.06.2016, oznámením o zmene adresy z 11.10.2016, obsahom pripojeného spisu tunajšieho súdu č. k. 3T/16/2013 a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

11. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3T/16/2013 súd zistil, že na základe uznesenia zo dňa 07.08.2012 sa začalo trestné stíhanie vo veci prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods. 1/ písm. c) Trestného zákona. Uznesením z 03.10.2012 vyšetrovateľ začal stíhať žalobcu za prečin týrania zvierat podľa § 378 ods. 1/ písm. c) a ods. 2/ písm. b) Trestného zákona. Následne bola dňa 21.01.2013 podaná na žalobcu obžaloba. Okresný súd Nové Zámky trestným rozkazom v konaní č. 3T/16/2013 zo dňa 25.01.2013 uznal žalobcu vinného z tohto prečinu a odsúdil ho k peňažnému trestu vo výške 170,00 eur. Proti trestnému rozkazu podal obvinený odpor, súd vykonal dokazovanie okrem iného aj obhliadkou na mieste činu a rozsudkom z 09.10.2013 oslobodil žalobcu zo skutku uvedeného v obžalobe, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. Súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že po vyhodnotení všetkých dôkazov nebolo preukázané, že skutok ktorý bol uvedený v obžalobe by bol spáchal obžalovaný, a to hlavne preto, že pri obhliadke na mieste samom nemohli žalovaní v 2/ a 3/ rade vidieť žalobcu na mieste, kde došlo k usmrteniu mačky, pretože im vo výhľade bránil listnatý porast stromov. Žalovaní v 1/ až 3/ rade len vypovedali, že usudzovali, že podozrivým z usmrtenia mačky je žalobca, pričom túto skutočnosť nevedeli ničím potvrdiť. Proti rozsudku podal odvolanie prokurátor,

Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 1To/4/2014-198 zo dňa 18.02.2014 zamietol odvolanie prokurátora v plnom rozsahu.

12. Žalovaní v predmetnom trestnom konaní nefigurovali ako oznamovatelia trestného činu. Zo spisu nevyplýva, že by žalovaní boli volali políciu po zistení, že mačka bola usmrtená, v trestnom konaní vystupovali v pozícii svedkov.

13. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 1956,00 eur, ktorú sumu vynaložil na účinné bránenie svojich práv, nakoľko v horeuvedenom trestnom konaní žalobca splnomocnil advokáta z dôvodu, že nemá právnické vzdelanie a nikdy nebol predtým trestne stíhaný. Žalovaná suma pozostáva z jednotlivých platieb, ktoré vyplatil svojmu advokátovi I.. J. za zastupovanie v trestnom konaní.

14. Z faktúr predložených žalobcom vyplýva, že I.. J. zastupoval žalobcu v trestnom konaní pri úkonoch, a to pri prevzatí a príprave obhajoby, pri prvej a druhej konfrontácii, vyhotovil a podal odvolanie proti uzneseniu vyšetrovateľa, vyhotovil a podal odpor proti trestnému rozkazu, zúčastnil sa pojednávania na Okresnom súde Nové Zámky v trestnej veci, zúčastnil sa obhliadky na mieste samom, zúčastnil sa na druhom pojednávaní na okresnom súde, vyjadril sa k odvolaniu prokurátora a zúčastnil sa odvolacieho konania pred krajským súdom. Za tieto úkony celkovo si právny zástupca uplatnil sumu 1956,00 eur za jednotlivé úkony, ktoré boli fakturované faktúrou č. 29/2014 zo dňa 18.02.2014 v sume 300,00 eur, faktúrou č. 15/2014 zo dňa 28.01.2014 v sume 300,00 eur, faktúrou č. 91/2013 zo dňa 18.09.2013 v sume 156,00 eur, faktúrou č. 63/2013 zo dňa 11.07.2013 v sume 300,00 eur, faktúrou č. 121/2012 zo dňa 29.10.2012 v sume 300,00 eur, faktúrou č. 97/2012 zo dňa 15.08.2012 v sume 600,00 eur.

15. Podľa § 420 ods. 1/ Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

16. Podľa § 420 ods. 3/ Občianskeho zákonníka, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

17. Podľa § 424 Občianskeho zákonníka, za škodu zodpovedá aj ten, kto ju spôsobil úmyselným konaním proti dobrým mravom.

18. Podľa § 438 ods. 1/ Občianskeho zákonníka, ak škodu spôsobí viac škodcov, zodpovedajú za ňu spoločne a nerozdielne.

19. Podľa § 442 ods. 1/ a 2/ Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda, a to čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

20. Za konanie odporujúce dobrým mravom treba považovať také konanie, ktoré poškodzuje záujmy fyzických alebo právnických osôb spôsobom, ktorý sa vo všeobecnosti medzi poctivými ľuďmi považuje za neprípustný.

21. Súd vyhodnotil dôkazy predložené v konaní stranami sporu, pričom doplnil dokazovanie aj o špecifikáciu žalobného nároku žalobcu a dospel k tomu záveru, že nárok žalobcu nie je dôvodný. V konaní bolo síce preukázané, že medzi stranami sporu neboli dobré vzťahy, tieto vzťahy medzi nimi sa pokazili po tom, čo sa žalovaní začali venovať opusteným mačkám, čo žalobca neschvaľoval.

22. Z tohto dôvodu došlo aj k niekoľkým nedorozumeniam, žalovaní dokonca sledovali žalobcu, natáčala si žalovaná v 1/ rade správanie žalobcu na kameru. Takéto chovanie žalovaných v 1/ až 3/ rade podľa názoru súdu v žiadnom prípade nekorešponduje s normálnym susedským správaním, je zrejmé, že žalovaní mali výhrady voči správaniu žalobcu, ale podľa názoru súdu, ak mali výhrady voči jeho správaniu, nemali ich v žiadnom prípade riešiť sledovaním žalobcu. Predmetom konania však neboli rozpory medzi stranami sporu ako susedmi, ale nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovaným, ktorý žalovaní mali zapríčiniť, že žalobca bol trestne stíhaný, a to napriek tomu, že skutok, za ktorý bol žalobca stíhaný, nebol preukázaný, preto bol žalobca spod obžaloby oslobodený.

23. Z obsahu trestného spisu nie je zrejmé, že trestné oznámenie podávali žalovaní, žalovaní ani neboli tí, ktorí volali políciu a oznamovali podozrenie z trestného činu. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že žalobcovi síce vznikla škoda, ale medzi vznikom tejto škody žalobcovi a správaním alebo konaním žalovaných neexistuje príčinná súvislosť.

24. Základným predpokladom vzniku zodpovednosti za škodu je vznik škody, subjekt, ktorý škodu zapríčinil a príčinná súvislosť medzi konaním škodcu a vzniknutou škodou. Porušenie právnej povinnosti spočíva v existencii takého úkonu, ktorý je v rozpore s objektívnym právom. K porušeniu právnej povinnosti môže dôjsť buď protiprávnym konaním alebo opomenutím toho, čo malo byť v súlade s právom vykonané. Pod pojmom škoda treba rozumieť ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Skutočnou škodou treba rozumieť zmenšenie majetku poškodeného, prípadne náklady potrebné na to, aby sa dosiahol predchádzajúci stav. Príčinná súvislosť, ako jedna zo zákonných požiadaviek vzniku zodpovednosti za škodu znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku. Existencia príčinnej súvislosti musí byť v každom konkrétnom prípade bezpečne preukázaná, nemožno ju len predpokladať. Vzťah medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody musí byť bezprostredný a nie sprostredkovaný. Tieto tri základné predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu majú objektívny charakter, ďalším predpokladom je zavinenie, ktoré má charakter subjektívny, pretože znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode. Zavinenie môže byť úmyselné alebo nedbanlivostné, pre splnenie podmienok zodpovednosti nie je rozhodujúce, či škoda bola spôsobená úmyselne alebo z nedbanlivosti. Toto rozlíšenie je relevantné z hľadiska rozsahu náhrady škody, pretože občiansky zákonník vychádza z prezumpcie zavinenia, teda zavinenie sa predpokladá.

25. Pri zodpovednosti v zmysle § 424 Občianskeho zákonníka je potrebné brať za konanie odporujúce dobrým mravom také konanie, ktoré poškodzuje záujmy fyzických alebo právnických osôb spôsobom, ktorý sa vo všeobecnosti medzi poctivými ľuďmi považuje za neprípustný. Predpokladom zodpovednosti za škodu podľa tohto zákonného ustanovenia je teda úmyselné konanie škodcu, ktoré treba považovať za konanie proti dobrým mravom, a ktoré je v príčinnej súvislosti so vznikom škody. Existenciu konania proti dobrým mravom musí v konaní preukázať poškodený.

26. Žalobca síce v konaní produkoval dôkazy, ktorými preukázal, že vynaložil finančné prostriedky v žalovanej výške na svoju obhajobu v trestnom konaní, preukázal aj to, že aké úkony v trestnom konaní boli tieto finančné prostriedky jeho právnomu zástupcovi I. J. vyplatené, ale nevedel preukázať skutočnosť, že za škodu, ktorá mu vznikla, zodpovedajú žalovaní, nakoľko u žalovaných absentuje základná podmienka zodpovednosti za vznik škody, a to skutočnosť, že by žalovaní konali protiprávne a týmto ich konaním by žalobcovi škoda vznikla. Ďalej absentuje zo strany žalobcu dôkaz o príčinnej súvislosti medzi vznikom škody a zavinením žalovaných na vzniku predmetnej škody. Žalobca bol trestne stíhaný, bol spod obžaloby oslobodený a v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci, ak škoda vznikla v trestnom konaní, má nárok na náhradu škody voči orgánu štátu, ktorý za štát zodpovedá. Takéto právo má aj vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby, a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený alebo si ho zvolil sám (rozhodnutie NSSR č. 70/1994).

27. Vykonaným dokazovaním bolo nesporne preukázané, že žalobca preukázateľne vynaložil na právne poradenstvo a zastupovanie v trestnom konaní sumu 1956,00 eur. Súd mal za to, že žalobca mal právo si zvoliť advokáta na svoje zastupovanie, pretože žalobca nemá právnické vzdelanie a nebol trestne nikdy stíhaný. Súd posúdil nárok žalobcu s poukazom na vyššie citované ustanovenia občianskeho zákonníka a dospel k tomu záveru, že žalobe nie je možné vyhovieť. Ako už súd konštatoval, žalobca bol trestne stíhaný spod obžaloby bol oslobodený, ale medzi trestným stíhaním žalobcu a konaním žalovaných súd nevzhladol žiadnu príčinnú súvislosť, dokonca z trestného spisu je zrejmé, že žalovaní neboli oznamovateľmi trestného činu ani políciu neohlasovali. Žalovaní si splnili len svoju občiansku povinnosť, keď v trestnom konaní vypovedali ako svedkovia. Z tohto konania žalovaných nemožno usudzovať, že by sa dopustili protiprávneho konania, dokonca, že by toto konanie žalovaných bolo nejakým zavinené. Žalobca po vyhlásení oslobodzujúceho rozsudku mal právo domáhať sa náhrady škody voči štátu, voči

orgánu, ktorý štát zastupuje, a to voči Ministerstvu spravodlivosti a nie voči žalovaným. Z týchto dôvodov súd žalobu v plnom rozsahu zamietol.

28. O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1/ CSP tak, že v konaní plne úspešným žalovaným priznal náhradu trov konania v rozsahu 100%.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) /§ 363 CSP/.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a/ neboli splnené procesné podmienky,
- b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,
- h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania /§ 365 ods. 3 CSP/.